

Kritika

Novi, ženski obrazi, stara, moška politika

Ana Perne

Andrej Rozman - Roza, Coco Mosquito: Lizistrata. Režija Mateja Kolečnik.

Mestno gledališče ljubljansko.

★★★★★

prej izključno) moških položajev. Lizistrata se tako zaključi z zametkom političnega konflikta med novopečenima premierkama Lepenije in Krasonije, ki ni nič drugega kot nadaljevanje spora o Spodnji Koprivi, ozemlju, okrog katerega sta si bila v navzkrižju že prejšnja predsednika vlad, njuna moža.

Da ima predmet spora med fiktivnimi sosednjima državama takšno ime, je le ena izmed iskrivih domislic **Andreja Rozmana - Roze**, ki je posodobljeno verzijo Lizistrate starogrškega komediografa Aristofana v večje duhovitem slogu pripravil za tokratno izpeljavo redne repertoarne poteze **MGL**. Letošnji muzikal tako izide iz skorajda poltretje tisočletje stare komedije, v kateri se ženske, na čelu z naslovno voditeljico, odločijo vojno (moških) ustaviti s spolno stavko. Toda v njihovem primeru ne gre toliko za obliko protesta, ki ga v dokaz nestrinjanja oziroma za dosego sprememb izvajajo različni pojavi tovrstnih stavk v našem času, kolikor za upor zaradi občutka osamljenosti (v skrbi za dom in družino). Ženskam Aristofanove dobe je bilo pač namenjeno mesto za domačim ognjiščem.

Četudi je komediografova namera v smešenju (moške politike?, ideje ženskega protiukrepa?), se zdi z vidika današnjih družbenih okoliščin, v katerih ima ženska drugačen položaj kot nekoč, izbira besedila vprašljiva. Zato ne čudi, da priredba poskrbi za par bistvenih sprememb: ena je že omenjeni konec (prevzem oblasti v nasprotju z izvorno vrnitvijo domov), tu pa je tudi premestitev sa-

Vsi so isti, je znani refren ob ponavljanju uveljavljenega vzorca – kar, kot nam v svojem zaključnem poudarku govori najnovejša uprizoritev Mestnega gledališča ljubljanskega (**MGL**), velja tudi v primeru ženske zasedbe

mega dogajanja – na televizijo, ki protivojni bojni načrt podkrepí z medijsko močjo. Rozmanova Lizistrata do sodobnejše ženske populacije ne pristopi le z zaposlitvenega stališča (stavkajoče imajo zdaj različne službe ali pa so brezposelne), ampak jim kot pomembno orožje poda obvladovanje medijskega prostora.

Uprizoritev v režiji **Mateje Kolečnik** se bolj kot izostritvi posedovanja tovrstne moči posveča plastičnosti prikaza »televizijskega šova«. Tega umešča v ženski r-evoluciji bolj na čelo pisano obdobje šestdesetih let minulega stoletja ter muzikal postavlja v sodelovanju Coca Mosquita, ki z glasbenim avtorstvom v pop stilu tudi sooblikuje besedilo, **Matije Ferlina**, ki koreografijo gradi na nekaterih značilnih gibih časa uprizoritvene umestitve, **Marka Japlja**, ki daje s scenografsko premičnostjo, z vrtljivimi elementi (ti so hkrati površina za nekatere svetlobne učinke) možnost za udejanjanje konstantne prostorske dinamike, pa **Alana Hranitelja**, ki je v (živo-barvnem) kostumografskem izrazu že naravnost kričeč. Ob živi glasbeni izvedbi v ozadju je osrednji del odra, poleg mestoma precej karikaturno zastavljene igre, v veliki meri seveda prizorišče petja in plesa; z zahtevno nalogo se dovolj prepričljivo spopade številčna igralska zasedba, z **Jette Ostan Vejrup** kot Lizistrato, ki jo brž zagledamo v podobi izkušene televizijske voditeljice, z dokazano prepričevalno močjo pa se izkaže tudi v stavkovni vodstveni vlogi; z jasnim ciljem pred očmi, proti kateremu krene od porna proti (obotavljivim, poželjivim) stranpotem.

Lizistrata v današnji muzikalni predelavi ženski boj torej podaja v prilagojeni družbeni sliki, tudi v upoštevanju različnih spolnih usmeritev; a če ji gre priznati konkreten premislek v odnosu do izvorne predloge, sama uprizoritev, kljub specifičnosti odrskega žanra, ne zarezhe bistveno globlje od golega nizanja dejstev (o znanih nosilcih in še bolj znanim ravnanju oblasti) ter se ob vseh izvornih in komično učinkovitih besedilnih izpeljavah odvije predvsem v težnji po ugajanju. x

Page: 22

Reach: 96000

Country: SLOVENIA

Size: 324 cm2

2 / 2

Če gre priredbi priznati konkreten premislek v odnosu do izvirne predloge, sama uprizoritev, kljub specifičnosti odrskega žanra, ne zareže bistveno globlje od golega nizanja dejstev. Fotografija: arhiv MGL